

Pārskats par karjeras nedēļu Altshauzenā
Adele Adelīna Makrniece, 10.c

Gatavs darbam: orientācija uz karjeru un
universitātes studijām vidusskolā
Fit for job: Orientation to Career and University
Studies at Secondary Schools

Erasmus

Erasmus+

Satura rādītājs

1. Manas karjeras vēlmes.....	3-4
1.1 Manas stiprās puses.....	3
1.2 Mana nākotnes profesija.....	4
2. Apmaiņas programma.....	4-9
2.1 Apmaiņas nedēļas apraksts un novērtējums.....	4-8
2.2 Starpkultūru un valodu prasmes.....	8-9
3. Kopsavilkums.....	9-10

1. Manas karjeras vēlmes

1.1 Manas stiprās puses

Man padodas mūzika (dziedāšana, klavieru un kokles spēlēšana, dziesmu rakstīšana) un māksla (veidošana, mode, dizains). Esmu pabeigusi gan mūzikas, gan mākslas skolu. Pašlaik turpinu rakstīt dziesmas un dziedu korī. Man gan ir tendence uz slinkumu, tāpēc radošajiem pasākumiem pievēršos reti. Man būtu jāvelta vairāk laiks lietām, kas man patīk un padodas. Ir jācinās ar slinkumu, jo ar mākslinieciskumu taču var izpausties jebkurā dzīves situācijā.

Esmu veikusi vienu karjeras testu, tas bija projekta laikā, Altshauzenā. Testa rezultātā bija teikts, ka man vajadzētu kļūt par mūzikas skolotāju. Es noteikti nebūšu mūzikas skolotāja, jo es gribu kaut ko darīt pati, nevis mācīt citiem. Turklāt mūzikas skolotāju algas ir ļoti zemas, un šis darbs prasa lielu pacietību. Kaut gan, pašlaik tāpat nezinu, ko iesākt ar manu dzīvi. Man, protams, ir sapņi, iespējams, kļūt par mūziķi, varbūt atvērt savu apģērbu veikalu, bet tas viss šķiet nereāli un nerasniedzami. Reizēm vispār nekam neredzu jēgu. Varbūt jāpārceļas dzīvot uz citu valsti, varbūt tā viss nokārtosies. Tā taču visi tagad dara.

Man padodas lielākā daļa priekšmetu, izņemot vēsturi. Vēsturē man ir zemāki vērtējumi, nekā citos priekšmetos. Reizēm grūtības sagādā ķīmija vai fizika, bet reizēm kāda no svešvalodām (pašlaik mācos 4 svešvalodas), tāpēc mani nevar konkrēti iedalīt kā eksakto vai humanitāro zinātņu cilvēku. Tas ir slikti, jo tas man sarežģī sevis meklējumus. Kā lai es saprotu, ko man darīt, par ko kļūt, ja man viss padodas diezgan labi, bet nekas no tā visa īsti nepatīk. Dilemma - es gribu kļūt par mākslinieci, bet es arī gribu būt nodrošināta. Abas šīs teikuma daļas neiet kopā, vismaz ne te, Latvijā.

Man nav tādas joma, zinātnes, priekšmeta, kas man ļoti padotos. Protams, man mūzikā un vizuālajā mākslā ir „10”, bet tas jau ir mūzikas vai mākslas skolas pirmās klases līmenis. Es neesmu pavisam izcila nevienā jomā, bet man viss padodas salīdzinoši labi, labāk par vidējo vērtējumu. Es nākotnē gribētu darīt ko tādu, kas man patiktu un darītu mani laimīgu. Kaut ko saistītu ar mūziku un mākslu. Bet es tomēr mācos ekonomiku un arī augstskolā domāju darīt tāpat, jo tiešā veidā ar mūziku un mākslu Latvijā nevar nopelnīt tik daudz, cik es gribētu. Cerams, manas zināšanas ekonomikā ļaus man apvienot manas dzīves aizraušanās pelnošā darbā vai uzņēmumā. Tomēr jauniem un maziem uzņēmumiem bieži neveicas, jo valstis atbalsta tikai lielos uzņēmumus un mazos izspiež no aprites, sniedzot lielajiem uzņēmumiem prāvas dotācijas. Bet dzīvē jau nekas nav godīgi.

1.2 Mana nākotnes profesija

Es neesmu pārliecināta, kāda man nākotnē būs profesija, bet es ceru, ka tā būs saistīta ar mākslu un mūziku, būs interesanta un radoša, turklāt pelnoša. Es nevarētu kļūt par vēsturnieci. Vēstures skolotājas kontroldarbi ir īpaši grūti. Es pat īsti nezinu, ko dara vēsturnieki. Mācīšos ekonomiku, jo to tagad dara visi. Būšu tajā ekonomistu pārprodukcijas masā.

Es tiešām nezinu, kāda mācību programma būtu man vispiemērotākā, bet esmu izlēmusi mācīties mārketingu. Ceru, ka tas man palīdzēs veidot savu uzņēmumu vai atrast labu darbu. Mārketings šķiet visinteresantākā ekonomikas apakšnozare.

Ekonomikas studijas piedāvā teju visas augstskolas, manuprāt, nākotnē būs ekonomistu pārprodukcija, bet te nu es esmu - kārtējā topošā ekonomikas studente. Iespējams, ka mana izvēle bijusi nepareiza, bet es nezinu, ko man darīt, par ko man kļūt. Es gribētu mācīties Stokholmas ekonomikas augstskolā, jo tā esot laba. Tātad tur būs grūti iestāties.

Lai izpētītu profesionālās orientācijas iespējas, es devos uz augstskolu izstādi, uz semināru par apmaiņas studijām (cenas gan bija par augstu), kā arī devos uz Stokholmas ekonomikas augstskolas atvērto durvju dienu, kur stāstīja par skolu, par dzīvi un par iekļūšanu augstskolā.

Pārsvārā visi profesiju orientāciju pakalpojumi, piemēram, apmaiņas braucieni, valodu kursi un vasaras nometnes ārzemēs ir ļoti dārgas, un es tās nevaru atļauties. Nākošgad es turpināšu mācīties ekonomiku, dziedāt un šūt. Es apgūstu daudzas skolā piedāvātās valodas (krievu, vācu, itāļu, franču, angļu), jo visi pieaugušie vienmēr saka, ka tas noder. Sadarbības partneri un klienti mēdz būt no citām valstīm, kā arī vajadzības gadījumā būs vieglāk pamest Latviju un atrast darbu ārvalstīs, ja zināšu svešvalodas.

Mūsdienā pasaulē nauda ir prioritāte, taču nopelnīt daudz naudas ir grūti, tāpēc es vienkārši darīšu to, kas man patīk un papildus vēl mācīšos ekonomiku un valodas.

2. Apmaiņas programma

2.1 Apmaiņas nedēļas apraksts un novērtējums

Projekta laikā es pirmo reizi lidoju ar lidmašīnu. No sākuma bija bail, bet patiesībā lidot ir forši. Lidojuma beigās lidmašīna smirdēja pēc sasviđušiem ķermeņiem, tāpēc bija jauki izkāpt no lidmašīnas dzestrajā vakarā, Vācijā. Mūs sagaidīja direktors un kāda skolotāja. Viņi mūs no lidostas aizveda uz Atshauzenu. Es braucu mašīnā ar skolotāju. Ceļš bija tik gluds, bez bedrēm. Mēs braucām ļoti ilgi. Bija jau pilnīga nakts un, kad izkāpām laukā no mašīnas, varēja just, ka ārā ir ļoti auksts. Mūs ievada mazā stāvlaukumā, kur atradās dažas jaunas

Mēs apmeklējām banku Altshauzenā. Tur mums izrādīja visas telpas un stāstīja par to, kā lai kļūstam par viņu darbiniekiem, proti, kur un kas jāmacās. Viesojāmies arī tehnikumā Biberahā. Tas bija interesanti, jo mums ļāva vērot viņu mācību stundas. Apmeklējām arī augstskolu, kas atradās netālu no Vācijas robežas ar Šveici. Tur bija ļoti skaisti, tā atradās pie salas, kurā vasarā uzziedot milzīgs daudzums ziedu. Students, kas mūs pavadīja bija ļoti jauks un labi runāja angliki. Bijām arī uzņēmumā, kas ražo konteinerus. Tur mēs apskatījām visas milzu tehniskās iekārtas, kas viņiem piederēja, redzējām darba procesu, bija interesanti. Protams, tika stāstīts arī par uzņēmuma vēsturi un attīstību. Visas šīs ekskursijas bija interesantas, jo visās šajās pilsētās es biju pirmo reizi. Vācijā ir ļoti skaista arhitektūra, un pilsētas, kurās mēs bijām, viss bija ļoti sakopts. Visvairāk man patika ekskursija uz Biberahu. Tur mēs apmeklējām tehnikumu. Bija ļoti interesanti, jo mēs redzējām, ka skolēni no koka taisa jumtus, kāpnes, margas un pat mazas mājas. Tur mēs arī pusdienojām un tad devāmies uz vecpilsētu. Vecpilsētā bija pilskalns. Mēs uzkāpām pašā augšā. Mūsu acīm pavērās skats pāri visiem Biberahas vecpilsētas namu jumtiem. Bija saulains un pūta vājš vējš. Mēs bijām vienīgie tā kalna virsotnē, mēs sēdējām uz soliņiem un noskatījāmies šajā brīnumā.

Mēs, protams, devāmies ekskursijā arī pa pašu Atshauzenu. Interesants man likās stāsts par baznīcu pils teritorijā. Tā laikam bija katoļu baznīca. Baznīca bija ļoti grezna un skaista un, kā jau parasti tas ir baznīcās, ar augstiem griestiem. Atmiņā palika viens stāsts. Senākos laikos, kad pilī vēl dzīvoja cilvēki, kuros ritēja karaliskās asinis, pastāvēja divas vietas, no kurām varēja skatīties dievkalpojumus. Viena bija pretī mācītāja podestam, ar daudzajiem soliem divās kolonās un vairākās rindās (tā, kā tas ir mūsdienās). Bet bija vēl viena vieta no kuras

vērot dievkalpojumu - pa labi no mācītāja podesta, augšā, bija vairāki logi. Tur sēdēja karaliskie cilvēki. Viņi nepieļāva to, ka viņiem būtu jāelpo tas pats gaiss, ko elpoja parastie cilvēki. Viņi nespēja atrasties ar tiem vienā telpā, bet tā bija baznīca, tāpēc viņiem nācās tajā dalīties ar visiem, kas ticēja.

Vēl mēs klausījāmies prezentācijas Altshausenas skolā. Jaunieši no augstskolām rādīja dažādus produktus un prezentācijas, runāja par to, kā izvēlēties savu profesiju. Pēdējā dienā skolā bija izstāde, kurā piedalījās dažādi uzņēmumi, prezentējot interesantus un noderīgus produktus.

Šis brauciens man ļāva iepazīties ar vāciešu kultūru, ēšanas paradumiem, dzīvesveidu un mācību sistēmu, kas atšķiras no Latvijā sastopamās. Vācijā tehnikumi tiek vērtēti ļoti augstu un, beidzot tehnikumu, cilvēki var iegūt tik pat atmaksātu darbu, kā beidzot augstskolu. Latvijā ir labi, ja tu mācies par ekonomistu vai ārstu, vai juristu. Tādi amati kā galdnieks, dizaineris, pavārs vai mūziķis Latvijā nešķiet pievilcīgi, jo, iespējams, Latvijā ar tiem tiešām ir grūti nopelnīt. Vācijā skolu sistēma ir apvienota ar darba tirgu. Latvijā tiek veidots ceļš skolēniem, lai tie izglītos un mācītos, un atsevišķi tiek veidots darba ceļš, kur tiek domāts par strādājošajiem, bet tā vien šķiet, ka šie divi ceļi nesatiekas. Tāpēc Latvijā ir tik daudz jauno bezdarbnieku. Šis brauciens man gan nepalīdzēja atrast sev piemērotu profesiju, bet es iepazīnu atšķirības starp Latviju un Vāciju.

Mans ieteikums Altshausenas skolai - vairāk censties runāt angļu valodā, lai skolēni no Latvijas un Itālijas varētu vairāk ko saprast.

Šis projekts man deva ieskatu Vāciešu dzīvesveidā un skolu sistēmā, taču tā laikā es nenoskaidroju, par ko vēlos kļūt, bet atšķirības starp Vācijas un Latvijas izglītības sistēmu es gan redzēju. Manuprāt, tas jārisina individuālāk, taču projekts bija interesants, un es uzzināju vairāk par Vācijā sastopamajām profesijām. Bija jauki iepazīties ar vāciešu jauniešiem un iepazīt savus skolas biedrus, kurus agrāk nepazinu. Šī bija pirmā reize, kad es lidoju. Tas bija mans tālākais un viens no jaukākajiem un interesantākajiem ceļojumiem. Vācija ir lieliska valsts, bet vācu valoda ir diezgan grūta. Mēs Vācijā pavadījām lielisku laiku un šis projekts bija notikumiem bagāts un interesants. Manuprāt, Vācijā dzīvot ir labāk, nekā Latvijā, jo kopumā cilvēki ir jaukāki un laipnāki (protams, ir arī izņēmumi, kā vienmēr). Ir manāms, ka viņu dzīves līmenis ir daudz augstāks par mūsu. Tā bija ļoti noderīga un superīga nedēļa. Es daudz ko uzzināju par Vāciju un vāciešiem un iepazīnu jaunus cilvēkus. Pēdējā dienā bija skumji, jo bija no visiem jāatvadās.

2.2 Starpkultūru un valodu prasmes

Projekta laikā es sarunājos ar vāciešiem angļiski. Bija nedaudz grūti, jo ne visiem bija labas angļu valodas zināšanas. Manuprāt katra pieredze ir svarīga, un ar katru reizi es palieku drošāka.

Vācijā cilvēki ir daudz pieklājīgāki un smaidīgāki nekā Latvijā. No rītiem bija ļoti auksts, bet pa dienu ļoti karsts. Dīvaini šķita tas, ka, lai arī pa dienu bija tik karsts, ceļmalās vietām tik un tā bija sniegs un tas nekusa. Vāciešu skolēni ir diezgan klusi un mierīgi. Vācijā ir sastopami tikai gāzēti dzērieni, pat visas sulas ir gāzētas (pat ābolu), viņi katru rītu ēd maizi, tikai baltmaizi. Arī uz skolu bērni ņem līdzī maizītes (baltmaize), skolā skolēni bieži ēd kebabu, kurš ir no baltmaizes. Būtībā viņi ēd bulciņas un dzer gāzētu ūdeni.

Gandrīz visi skolēni valkā botas jeb sporta apavus un nēsā sportiskas somas pār vienu plecu, jaunieši ģērbās ļoti līdzīgi, ar minimālām atšķirībām. Jauki bija tas, ka uz skolu bērnus veda skolas autobuss, kā arī skolas diena vāciešiem bija īsāka, nekā pie mums. Altshauzenas skolā ķīmijas un fizikas stundas bija daudz interesantākas, nekā mūsu skolā. Tika veikti eksperimenti, un skolotājam piemita laba humora izjūta, kā arī viņš runāja skolēniem saprotamā valodā. Ļoti svarīgi un pareizi man likās tas, ka Vācijā cittautiešiem ir jāprot vācu valoda, taču Latvijā veikalos var sastapt darbiniekus, kas ar tevi runā krieviski. Latvijā vairāk jārisina šis jautājums. Bet varbūt tas nav iespējams, jo krievvalodīgo īpatsvars Latvijā ir pārāk liels. Latvieši pamet savu valsti, bet savulaik iebraukušie krievi vairojas un paliek te, Latvijā, neceļot dzīves līmeni un neveicinot izaugsmi.

Skolā Altshauzenā pusdienās skolēni dod kuponus, nevis naudu. Turklāt visi skolēni ēd skolā. Starpbrižos skolēni uzturas pagalmā, kur viņiem ir soliņi un galdiņš, un pat galda teniss. Tur valdīja brīva un jauka atmosfēra. Kopīgais Altshauzenas skolai un mūsu skolai - abas ir ģimnāzijas, abās tiek uzdoti mājasdarbi un abās ļoti agri sākas stundas. Abās skolās direktors ir arī skolotājs.

Man saziņai ar vāciešiem palīdzēja manas salīdzinoši labās angļu valodas prasmes, bet brīžiem traucēja tas, ka zināšanas nebija abpusējas.

3. Kopsavilkums

Šis projekts man ir devis ieskatu vāciešu kultūrā un dzīvesveidā. Es iepazinu, kādi pārsvarā ir vācieši - klusi un pieklājīgi, piezemēti, bet centīgi. Negaidīti un jocīgi man šķita viņu ēšanas paradumi, proti, baltmaize un gāzētie dzērieni. To viņi ēd visu laiku, vismaz jaunieši. Tādas ir arī vāciešu brokastis- baltmaize, bulkas un gāzēts ūdens. Man personīgi negribētos ēst baltmaizi katru dienu, it īpaši brokastīs. Turklāt es neesmu liels gāzēto dzērienu fans, bet visi dzērieni, kuri tika piedāvāti vienmēr bija gāzēti. Atbraucot mājās, visvairāk es priecājos par mūsu ēdienu un dzērieniem. Ēdiens pie mums man šķiet daudz veselīgāks un gardāks.

Vācijā varēja manīt daudzas lietas, kas mums būtu no viņiem jāmacās, piemēram, valsts valoda. Vācijā visi runā vāciski, arī, lai iegūtu darbu, ir jāprot vācu valoda un darbā strādājot tā arī jāizmanto, tomēr Latvijā krieviem ir zināmi lielākas tiesības - ja sarunājas četri latvieši un divi krievi, saruna visticamāk notiks krieviski. Kā arī, manuprāt, Vācijā skolu sistēma ir vairāk savienota ar darba tirgu, tas ir kā viens aplis, jo kompānijām ir sakari ar skolām. Vācijas skolās tiek veltīts ilgs laiks, lai skolēni atrastu nākotnes profesiju, un, manuprāt, ir svarīgi, lai skolēni justu, ka par viņiem tiek domāts. Ir svarīgi, lai skolēniem būtu mērķis mācīties, un Vācija tiecas, lai skolēniem būtu šis mērķis.

Projekts man deva iespējas pilnveidot manas starpkultūras prasmes. Es sarunājos ar vāciešu jauniešiem angļiski un meklēju mūsu kopīgo valodu. Bija interesanti iejusties vācu jaunieša ādā- dzīvot viesģimenē, iet uz vāciešu skolu, braukt ar turienes autobusiem un vilcieniem. Bija interesanti tur būt kā tūristam- apskatīt vecpilsētas, pastaigāties pa pilsētu un vērot ēkas un baznīcas, ēst āra kafējnīcās, runāt angļu valodā, klausīties cilvēkus runājam vāciski. Nedaudz uzlabojās manas klausīšanās prasmes vācu valodā. Tagad es zinu, kāda ir Vācija un kādi ir vācieši.

This project has given me an insight into German culture and lifestyle. I got to know what most Germans are like - quiet and polite, down to earth and very diligent. What I found weird and unexpected was that they eat white bread and drink carbonated drinks. Germans eat it all the time, at least young people. Their breakfast also consists of white bread, pretzels and carbonated drinks. Personally, i wouldn't want to eat white bread every day, especially in breakfast. And I'm not a fan of carbonated drinks as well, but that was all we drank. The most i appreciated the food when i came back home, because here in Latvia we have healthier and more delicious food.

However there is lot that we can learn from Germans, for example, the language of the country. In Germany everyone speaks German, to get a job you also have to speak German, but Russians have privileges in Latvia - if 4 Latvians and 2 Russians would speak together, they would speak Russian. Secondly, I think that Germany has better school system - it is

more connected to the job market, it's like one circle, because companies have connection with schools. What is more, German schools devote more time for students to find their future profession. And i think it is important that students don't feel left out. It is important that students have a reason to study, and Germany seems to reach that they get that reason.

Project gave me possibilities to develop my intercultural skills. I spoke with Germans in English and I tried to find our common language. It was interesting to feel like a German student for a week - live in a host family, go to German school, travel by car and train. It was also interesting to be there as a tourist - explore old cities, walk around the city and look at the buildings and churches, eat in outside-cafes, speak in English and listen to other speak in German. My listening skills in German have improved and now I know more about Germany and Germans.